

РЕШЕНИЕ

№ 8998

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **13191** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на В. И. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-1395001 от 28.11.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор към отдел Пътна полиция, СДВР, с която на В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 28.11.2025 г. на В. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач.

На В. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 28.11.2025 г. /л. 15/, в който е отбелязано, че същият управлява личния си автомобил Мазда 5, като е неправопособен и управлява МПС след като е загубил правоспособността си по реда на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП – към часа и датата на проверката водачът е с 0 контролни точки.

Приложена е справка-картон на водача /л. 18/, съдържаща подробно описание на съставените на лицето фишове, актове и издадени наказателни постановления /НП/, датите на влизането им в сила и броя отнети контролни точки.

Представени са заповеди за компетентност /л. 23 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, съгл. разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед представените заповеди, издадени съответно от Директора на СДВР и от Министъра на вътрешните работи, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Съгласно чл. 157, ал. 4 от ЗДвП водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.

В случая от представената от ответника и неоспорена от жалбоподателя справка картон на водача се установяват издадените на В. и влезли в сила НП, датите им на влизане в сила и броя на отнетите контролни точки. Отнемането на контролните точки става автоматично с влизане в сила на НП, а възстановяването им се извършва по нарочен ред и процедура, предвиден в чл. 158 ЗДвП. В чл. 25, ал. 2 Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение е разпоредено броят на отнетите, възстановените и оставащите контролни точки за всеки водач на МПС да се водят на отчет от отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР по местоотчет на водача и се отразяват в автоматизираната информационна система. Именно данните от нея се съдържат в справкакартон на водача, поради което съдът я кредитира. От тях е видно, че на В. са издадени множество НП, отнетите по които точки надвишават общия брой от 39 притежавани точки.

Не са налице предпоставките на чл. 158 от ЗДвП. Няма доказателства, а не се и твърди жалбоподателят да е преминал друго допълнително обучение, поради което да е възстановил частично допустимия по този метод брой точки по реда на чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 2, ал. 7, т. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г.

Според нормата на чл. 158, ал. 1, т. 2 от ЗДвП броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява служебно след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки. В случая последното НП от 07.02.2024 г. е влязло в сила на 20.11.2025 г., поради което и към датата на издаване на ЗПАМ – 28.11.2025 г. не са изтекли две години. От изложеното следва, че към датата на издаване на атакуваната в настоящото производство заповед В. не е разполагал с контролни точки към притежаваното от него СУМПС, съответно е изгубил правоспособността да управлява МПС. Въпреки това, на 28.11.2025 г., на посоченото място и час,

безспорно се установява по делото, че последният е управлявал собственото си МПС, съгл. АУАН с обвързваща съда доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Мярката е приложена за минимално предвидения в закона срок, поради което срокът ѝ не може да бъде намаляван от съда под законоустановения минимум. Следователно с ПАМ не е нарушен принципът на чл. 6 от АПК. Не е налице по-благоприятна законова мярка, която да бъде приложена спрямо В..

Функцията на ПАМ е преустановяваща, превантивна и препятстваща. Целта на ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата. Административната превенция временно възпрепятства възможността да се извърши друго нарушение и именно това е сторено с процесната ПАМ, с която временно е отнета възможността на неправоспособен водач да управлява МПС.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-1395001 от 28.11.2025 г., издадена от мл. автоконтрольор към отдел Пътна полиция, СДВР, с която на В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да е правоспособен водач, за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: